

РЕШЕНИЕ

№ 3692

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2813** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ /ДА Д./, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез главен юрисконсулт М. М. срещу Решение № 4810 от 08.12.2022 г., постановено по НАХД № 10148/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 22-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 817 от 12.07.2022г., издадено от А. А., заместник- председател на Държавна агенция “Държавен резерв и военновременни запаси” (ДА Д.), с което на „Газ Лоджистик“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 8, ал. 2, т. 15 и чл.62, ал.2, предложение първо от Закон за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), във вр. с чл. 83 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 28 099,50 лева за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗЗНН.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорва се извода на районния съд относно неправомерно квалифициране на нарушението, като се твърди, че при постановяване на решението не са обсъдени всички събрани по делото доказателства. Касаторът изтъква се, че АУАН и НП са издадени при липса на

процесуални нарушения, а вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на санкционираното лице. Моли съда за отмяна на въззивното съдебно решение, а процесното НП да бъде потвърдено. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – „Газ Лоджистик“ ЕАД в съдебно заседание не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор М. счита решението на СРС за правилно.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел за установено, че в периода от 01.03.2022 г. до 02.03.2022 г. е извършена проверка от органите на ДАДРВЗ, за изпълнение на чл.17, ал.1 и ал. 2 от ЗЗНН, относно задължението на „Газ Лоджистик“ ЕАД да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации в съответствие с определените му нива, по документи и на място в офиса на дружеството. Проверката е извършена в присъствието на нотариално упълномощен представител на изпълнителния директор на.

Констатирано е, че дружеството не е заплащало своевременно издадените фактури от „Варна Сторидж“ ЕООД и считано от 08.02.2022г., договорът за съхранение на нефтопродукти между „Варна Сторидж“ ЕООД и „Газ Лоджистик“ ЕАД е прекратен едностранно от „Варна Сторидж“ ЕООД.

Във връзка с констатираното, комисия в състав М. Б., И. М. и свидетелят С. С. съставили констативен протокол № 421/02.03.2022г.

На основание констативния протокол, както и разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗАНН, свидетелят С. издал АУАН № 422/02.03.2022г. Актът бил подписан от актосъставителя, свидетелите по него и дружеството. В срока по чл.44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН, заместник-председателят на ДА Д. издал процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че в случая е налице противоречие по отношение на констатациите, представени в констативния протокол, и тези в АУАН. Констатирани са противоречия и в НП, което е лишавало съда от възможността да извърши дължимата преценка по фактите. Наред с това се излагат съображения за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

В случая действително са налице множество допуснати противоречия при ангажиране отговорност на нарушителя, които районният съд е посочил и настоящата касационна инстанция изцяло споделя. В констативен протокол № 421/02.03.2022 г. е посочено, че договорът за съхранение на нефтопродукти между „Варна Сторидж“ ЕООД и „Газ Лоджистик“ ЕАД е прекратен едностранно, поарди забава на дължимите възнаграждения, От друга страна е посочено, че при проверката е установено, че санкционираното лице е заплатило задълженията си към „Варна Сторидж“ ЕООД. От

друга страна в процесното наказателно постановление е визиран едностранно прекратения договор, позовавайки се на писмо на „Варна Сторидж” ЕООД, като не се въвеждат други обстоятелства, които да подкрепят твърдението за това.

Следва да се направи извод, че АУАН и НП не съответстват на императивните изисквания разписани съответно в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за точно описание на нарушението от фактическа и правна страна, тъй като административнонаказващият орган не е посочил всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства. Настоящия касационен състав изцяло споделя извода на първоинстанционния съд, че съдържанието на акта за установяване на административно нарушение не отговаря на императивните изисквания на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. По аргумент от посочената разпоредба, описанието на нарушението е задължителен реквизит на АУАН и следва изрично да намери обективен израз в неговото съдържание. Правоприлагането по принцип, и в частност административнонаказателното такова, не може да почива на предположения. Административните наказания са форма на държавна принуда - репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, по повод неправомерно поведение на определено лице. Именно с оглед този характер на административните наказания законодателят е предвидил строго формални процесуални правила за реализирането на административнонаказателната отговорност. В този смисъл всяко формално нарушение на изискванията за индивидуализация на извършеното нарушение, опорочава АУАН и издаденото въз основна на него наказателното постановление и е основание за неговата отмяна.

Правилно допуснатото от административнонаказващия орган нарушение е квалифицирано от първоинстанционния съд като съществено такова, довело до ограничаване правото на защита на нарушителя, реализиращо се в рамките на фактически и юридически формулираното съдържание на АУАН.

По изложените съображения и поради липсата на релевантни с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XI касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4810 от 08.12.2022 г., постановено по НАХД № 10148/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.